

vendighed ser for at sætte Præstekald til 6,000 Kroner; man maa erindre, at der med Embedet følger Bolig, Jord og Offer, som jeg vil haabe ikke vil blive meget mindre for Fremtiden, end det nu for Liden er. Derimod vilde jeg meget beklage, om Udvalgets Flertals Forslag skulde blive vedtaget. Dette Forslag, som begynder med Sundrede i den lavest lønede Klasse, 201 i den næstlaveste, 300 i den tredie laveste Klasse og 300 i de to første Klasser tilsammen, finder jeg nemlig er vel skiftet til at fremme hyppige Forslyttelser og vil i alt Fald ikke meget bidrage til, at den nuværende Tilstand med de hyppige Forslyttelser forandres. Og naar Flertallet i Forbindelse dermed kun foreslaar mindre Alders-tillæg, saa vil det jo virke i samme Retning, thi det er jo netop ved Hjælp af Alderstillelser, at man skal kunne modvirke hyppige Forslyttelser. Hermed skal jeg paa det Bedste anbefale Mindretallets Forslag til dette Afsnit.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den første af de Paragrafer, der nu ere til Forhandling, omhandler Biskoppernes Lønninger, og med Hensyn dertil er der stillet to Endringsforslag, et af Flertallet og et andet af Mindretallet. I een Henseende ere Flertallet og Mindretallet enige, idet de nemlig begge foreslaa at sætte disse Lønninger lavere, end Lovforslagets § 6 sætter dem. Jeg beklager, at man har gjort det, thi jeg føler mig overbevist om, at disse Lønninger ikke paa nogen Maade ere foreslaaede højere i Lovforslaget, end der er Anledning til at sætte dem. Den Nedsættelse, som Flertallet har foreslaaet, er jo imidlertid mindre væsentlig. Jeg tiltræder den ikke, jeg tilraader at blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse; men de Nedsættelser, som Udvalgets Flertals har foreslaaet, ere dog af en saadan Beskaffenhed, at Lovforslagets Karakter ikke derved kan siges at være forandret. Dette gjælder derimod om Mindretallets Forslag, og jeg kan paa ingen Maade dele den Anskuelse, som nylig blev udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet, at Lønninger paa 8,000, 7,000 og 6,000 Kroner her skulle være antagelige eller passende. Det er store Egenstaber, der skulle forenes i den Person, som med Værdighed og Overlegenhed skal være i Stand til at bære den biskoppelige Stilling. Det er meget vanskeligt at udsøge de Personer, hos hvilke saadanne Egenstaber ere tilstede. Stiller man ikke Lønningen i et nogenlunde passende Forhold til de Krav, der

her gjøres, vil man gjøre Uret imod Kirken; thi det vil gaa ud over Kirken, naar Biskopperne ikke ere tilstrækkelig lønede og ikke indtage en passende Stilling. Det ærede Medlem henvisste til Amtmændene; men det er nu kommet dertil, at man ved Besættelsen af Amtmandsposterne i Reglen maa tage Hensyn til, at de Vedkommende have privat Formue. Det have ikke Faa af dem, og det er meget ønskeligt, at Amtmænd have det for at de kunne være i Stand til at bære deres Stilling. Men der paaligger Biskopperne en Representation, som ikke i samme Grad paahvi er Amtmændene; det er nemlig ligesom en Pligt for en Biskop at være gjeftfri, og han kan ikke hævde sin Stilling, naar han ikke er i Stand til at være det. Jeg maa derfor bede, at man bliver staaende ved Lovforslagets § 6, første Stykke, uden nogen Forandring. — Det Endringsforslag, som Udvalget har stillet til Paragrafens andet Stykke med Hensyn til Provsternes Lønning, skal jeg tiltræde. Det kan vistnok være rigtigt, hvad den ærede Ordfører har anført, at der er Grund til at sætte Lønningen noget forskjelligt efter Embedets Omfang. Jeg tiltræder altsaa dette Forslag. — Dernæst kommer jeg til § 7, som bestemmer Præsternes Lønninger. Det Hensyn, som har været det Overveiede ved Afvættelsen af Lovforslagets § 7, er at forhindre de hyppige Omflytninger, som nu finde Sted. Jeg har i den, som Alle vide, ikke lange Tid, jeg har været Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, havt rig Leilighed til at erfare, hvor ondt det gjør mange Præster, at de ere nødsagede til at søge bort fra en Menighed, til hvilken de føle sig knyttede, og som de gjerne ville blive iblandt; og jeg har ligesaa hyppig havt Leilighed til at erfare, at det gjør en Menighed ondt at skulle miste en Præst, til hvem den har sluttet sig med ret inderlig Kjærlighed; men som Lønningerne nu ere bestemte, er det kun saare sjældent, at en Præst og en Menighed, om de ogsaa nok saa meget ønske det, kunne blive sammen for Præstens Livstid. Enkelte Exempler er der i den Retning. Bdom Præstekald f. Ex. er et ganske lille Kald, og dog er der i dette, saa vidt mig bekjendt, lige siden Reformationens Indførelse, ingenfinde indtruffet det Tilfælde, at en Præst er forflyttet dervra. Mange andre Exempler, om ikke i saa vidt Omfang, foreligge som Vidnesbyrd om, at der er en stor Tilbøjelighed hos mange Præster til at blive i Embeder, hvor de befinde sig vel, og hos Menighederne til at holde paa en Præst, til hvem de med Kjærlighed have sluttet sig. Lovfor-